

Bryssel den 24.5.2018
COM(2018) 354 final

2018/0179 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om information som ska lämnas avseende hållbara investeringar och hållbarhetsrisker,
och om ändring av direktiv (EU) 2016/2341**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2018) 257 final} - {SWD(2018) 264 final} - {SWD(2018) 265 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag är del av kommissionens mer övergripande initiativ om hållbar utveckling. Det lägger grunden till en EU-ram där miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (nedan kallat *ESG* efter *environmental, social and governance*) blir prioriterade aspekter inom det finansiella systemet vilket ska bidra till att omvandla EU:s ekonomi till ett grönare, mer motståndskraftigt och cirkulärt system. ESG-faktorer bör beaktas när investeringsbeslut fattas för att göra investeringarna mer hållbara.

Detta förslag, och de lagstiftningsakter som föreslås jämte det, syftar till att integrera ESG-aspekter i investerings- och rådgivningsprocessen på ett konsekvent sätt i alla sektorer. Det bör säkerställa att finansmarknadsaktörer – förvaltningsbolag för fondföretag, förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*), försäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut, förvaltare av europeiska riskkapitalfonder (EuVECA), förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande (Eusef) och värdepappersföretag – som har mandat från sina kunder eller förmånstagare att fatta investeringsbeslut på deras vägnar integrerar ESG-aspekter i sina interna förfaranden och informerar sina kunder om detta. Förslaget syftar också till att säkerställa att värdepappersföretag och försäkringsförmedlare som tillhandahåller rådgivning ser ESG som något värdeskapande i sin rådgivning och sina åtaganden gentemot investerarna och att de förser investerarna med relaterad information. För att hjälpa investerarna att jämföra investeringarnas koldioxidavtryck inför förslagen dessutom nya kategorier av referensvärden för koldioxidsnåla investeringar och för klimatpositiva investeringar. Dessa förslag som stöder varandra är avsedda att göra det lättare att investera i hållbara projekt och tillgångar i hela EU.

Kommissionens paket ligger i linje med globala insatser för en mer hållbar ekonomi. Regeringar runt om i världen valde att slå in på en mer hållbar väg för vår planet och vår ekonomi genom att anta **2016 års Parisavtal om klimatförändring** och **FN:s agenda 2030 för hållbar utveckling**.

EU verkar för en utveckling som tillgodoser dagens behov utan att framtida generationers möjlighet att tillgodose sina egna behov äventyras. Hållbarhet har länge varit en prioriterad fråga i det europeiska projektet. EU-fördragen värdesätter sociala och miljömässiga dimensioner och konstaterar att de bör behandlas tillsammans.

Kommissionens meddelande om nästa steg för en hållbar europeisk framtid¹ kopplar ihop hållbarhetsmålen från FN:s 2030-agenda för hållbar utveckling med den europeiska politiska ramen för att säkerställa att hållbarhetsmålen från början finns med i alla EU-åtgärder och policyinitiativ, inom EU och runt om i världen. EU är också fast beslutet att uppnå klimat- och energimålen för 2030 och att integrera hållbar utveckling i EU:s politik, som Jean-Claude Juncker tillkännagav i de **politiska riktlinjerna för Europeiska kommissionen 2014**². Därför är det många av Europeiska kommissionens politiska prioriteringar för perioden 2014–2020 som bidrar till EU:s klimatmål och till att genomföra

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Nästa steg för en hållbar europeisk framtid EU-åtgärder för hållbarhet (COM(2016) 739 final).

² En ny start för EU: Mitt program för sysselsättning, tillväxt, rättvisa och demokratisk förändring – politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission, 15 juli 2014.

agendan 2030 för hållbar utveckling. Hit hör **investeringsplanen för Europa**³, **paketet om cirkulär ekonomi, energiunionspaketet**, översynen av **EU:s bioekonomistrategi**⁴, **kapitalmarknadsunionen**⁵ och **EU:s budget 2014–2020**, inklusive **sammanhållningsfonden** och forskningsprojekt. Dessutom har kommissionen lanserat en flerpartsplattform på hög nivå för att följa upp och utbyta bästa praxis i fråga om genomförandet av målen för hållbar utveckling.

För att uppnå EU:s hållbarhetsmål krävs stora investeringar. Man beräknar att ytterligare årliga investeringar på 180 miljarder EUR kommer att behövas endast för att uppfylla klimat- och energimålen 2030⁶. En betydande del av dessa finansiella flöden måste komma från den privata sektorn. För att stänga detta investeringsgap måste privata kapitalflöden i stor utsträckning ommdirigeras till mer hållbara investeringar, något som kräver att man tar ett helhetsgrepp om EU:s finansiella regelverk.

I detta syfte inrättade kommissionen i december 2016 en **expertgrupp på hög nivå** för att utforma en övergripande och heltäckande EU-strategi om hållbar finansiering. Gruppens rapport, som publicerades den 31 januari 2018, innehåller en övergripande vision om hållbar finansiering för Europa och identifierade två centrala behov i EU:s finansiella system. Det första är att förbättra tillhandahållandet av finansiering till hållbar och inkluderande tillväxt. Det andra är att stärka den finansiella stabiliteten genom ökad hänsyn till faktorerna miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning i investeringsbesluten. Som en uppföljning offentliggjorde kommissionen den 7 mars 2018 en **handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt**⁷.

Finansiella produkter, oavsett om de är investeringsfonder, livförsäkrings- eller pensionsprodukter samt portföljförvaltningstjänster, tillhandahålls för att föra samman investerares kapital, och investera det kapitalet kollektivt genom en portfölj med finansiella instrument såsom aktier, obligationer och andra värdepapper. Även om befintliga regler i direktiv 2009/65/EG⁸, direktiv 2009/138/EG⁹, direktiv 2011/61/EU¹⁰, direktiv 2014/65/EU¹¹ och direktiv (EU) 2016/2341¹² kräver att institutionella investerare och kapitalförvaltare agerar i sina kunders bästa intresse och ger utrymme att integrera hållbarhetsrisker, integrerar

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: En investeringsplan för Europa (COM(2014) 0903 final).

⁴ *Commission Staff Working Document on the review of the 2012 European Bioeconomy Strategy* (SWD(2017) 374 final) (ej översatt till svenska).

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion, COM(2015)468 final.

⁶ Uppskattningen är ett årligt genomsnittligt investeringsgap för perioden 2021–2030, baserat på prognoser från Primes-modellen som används av EU-kommissionen i konsekvensbedömningen av förslaget till direktivet om energieffektivitet (2016).

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt (COM(2018)097 final).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341/EG av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

de inte på ett systematiskt och konsekvent sätt hållbarhetsrisker i samband med investeringsbeslut och processer för informationslämnande.

direktiv 2009/65/EG och direktiv 2011/61/EU kompletteras av fyra fondregelverk:

- förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder¹³,
- förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande¹⁴,
- förordning 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder¹⁵, och
- förordning 2017/1131 om penningmarknadsfonder¹⁶.

Regelmiljön för finansiella produkter färdigställs genom distributionsregler, inbegripet regler om rådgivning, som fastställs i direktiv 2014/65/EU och direktiv (EU) 2016/97¹⁷. Enligt dessa direktiv måste värdepappersföretag och försäkringsförmedlare som tillhandahåller rådgivning agera i sina kunders bästa intresse, men det ställs inga uttryckliga krav på att de måste beakta ESG-risker i sin rådgivning och inte heller att de måste informera om dessa.

Direktiv (EU) 2016/2341 representerar ett första steg mot ett koncisare regelverk för ESG-faktorer inom den finansiella tjänstesektorn. Genom direktiv (EU) 2017/828¹⁸ om aktieägares långsiktiga engagemang skärptes transparenskraven för institutionella investerare och kapitalförvaltare genom införandet av krav på att dessa ska utforma en strategi för engagemang inklusive en beskrivning av hur de övervakar investeringsobjekt med avseende på dessas icke-finansiella prestationer, samhällsansvar, miljöeffekter och bolagsstyrning, och årligen offentliggöra hur deras engagemangspolicy har genomförts. Likväl råder det brist på transparens när det gäller hur institutionella investerare, kapitalförvaltare och finansiella rådgivare betraktar hållbarhetsrisker i sina investeringsbeslut eller i sin rådgivning. Följaktligen får deras kunder inte all den information de skulle behöva för att fatta välgrundade investeringsbeslut. Företag som omfattas av direktiv 2014/95/EU¹⁹ om vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy, som ändrar direktiv 2013/34/EU²⁰ om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter, utformar icke-finansiella rapporter om företags utveckling, resultat, ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet, med avseende bland annat på miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/828 av den 17 maj 2017 om ändring av direktiv 2007/36/EG vad gäller uppmuntrande av aktieägares långsiktiga engagemang (EUT L 132, 20.5.2017, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom detta förslag införs ytterligare krav utöver befintliga inslag i relevant lagstiftning. Dessa nya inslag är konsekventa med målen i befintliga politiska bestämmelser på området, och i synnerhet direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG, direktiv 2011/61/EU, direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97, direktiv (EU) 2016/2341, förordning (EU) nr 345/2013, förordning (EU) nr 346/2013 och förordning (EU) 2015/760. Förslaget anpassar reglerna i olika rättsliga ramar till varandra och säkerställer förenlighet mellan dem.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Europa drabbas i allt större utsträckning av de katastrofala och oberäknliga följderna av klimatförändringar och resursutarmning. Därför är en hållbarare tillväxt – dvs. övergången till en koldioxidsnål, mer resurseffektiv och cirkulär ekonomi, mer transparent och långsiktigt tänkande och planering, samtidigt som stabiliteten i det finansiella systemet upprätthålls – nyckeln till långsiktig konkurrenskraft i EU-ekonomin. Eftersom det finansiella systemet spelar en avgörande roll i detta sammanhang måste vi stimulera privat kapital i hållbara investeringar. Denna inställning är central för arbetet med **kapitalmarknadsunionen**²¹.

Detta förslag utgör en del på vägen mot detta mål och är en prioriterad åtgärd enligt **halvtidsöversynen av kapitalmarknadsunionen**, eftersom den innehåller åtgärder för att utnyttja potentialen i finansteknik och för att leda om privat kapital mot hållbara investeringar. Det bidrar till mer integrerade kapitalmarknader eftersom det blir lättare för investerare att dra fördel av den inre marknaden och fatta välgrundade beslut.

Detta förslag ingår också i ett mer omfattande EU-paket för att uppnå EU:s agenda för klimat och hållbar utveckling och bidrar till unionens energi- och klimatmål för 2014–2020, t.ex. inom **politiken för renare luft, paketet om cirkulär ekonomi, energiunionstrategin, paketet om ren energi för alla européer och EU:s strategi för anpassning till klimatförändringarna**. Till skillnad från andra EU-initiativ är detta förslag enbart inriktat på de finansiella aspekterna av den privata sektorn. Det är förenligt med **översynen av det europeiska systemet för finansiell tillsyn**²² som anger att Europeiska bankmyndigheten²³, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten²⁴ och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten²⁵ bör ta hänsyn till riskerna i samband med faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning när de utför sina uppgifter. På så sätt säkerställer man att verksamheten på finansmarknaderna är mer förenlig med hållbarhetsmålen. I kommissionens

²¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion, COM(2015)468 final.

²² Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningar (EU) nr 1093/2010, nr 1094/2010, nr 1095/2010, nr 345/2013, nr 346/2013, nr 600/2014, 2015/760, 2016/1011, 2017/1129 (COM (2017) 536 final).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

förslag om en **uropeisk privat pensionsprodukt** (PEPP) finns flera bestämmelser om informationskrav när det gäller ESG-faktorer²⁶.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Detta förslag ingår i ett område under delad befogenhet i enlighet med artikel 4.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och baseras på artikel 114 i EUF-fördraget, som möjliggör antagande av åtgärder för tillnärmning av nationella bestämmelser som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Information till slutinvestorer förstärker deras skydd eftersom det gör att de kan fatta mer välgrundade investeringsbeslut. Slutinvestorer kan för närvarande inte till fullo utnyttja den inre marknaden eftersom det inte finns något särskilt och övergripande regelverk för informationskrav när det kapitalförvaltares integrering av ESG-risker, inbegripet när det gäller värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, tjänstepensionsinstitut och andra pensionsinstitut, försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som tillhandahåller rådgivning. Dessutom erhåller slutinvestorer för närvarande inte enhetlig information via de finansiella produkter och tjänster som inriktas på hållbara investeringar.

Den analys som genomfördes som en del av konsekvensbedömningsrapporten indikerar att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare saknar rättsliga incitament att informera slutanvändarna om hur de integrerar hållbarhetsfaktorer i sina investeringsbeslutsprocesser. Det gör i sin tur att det blir svårare och dyrare för slutinvesterarna att göra välgrundade investeringsval. Informationslämnande inom kapitalförvaltning, försäkrings- och pensionssektorerna fortsätter att vara osystematisk, icke enhetlig och säkerställer inte jämförbarhet.

I konsekvensbedömningsrapporten identifierades betydande skillnader mellan medlemsstaterna och mellan de olika sektorerna för finansiella tjänster. Det förekommer också en parallell utveckling av marknadsbaserade metoder baserade på affärsdrivna prioriteringar vilket ger upphov till olika resultat och därmed skapar ytterligare onödigt marknadsfragmentering. Olika standarder för informationslämnande och marknadsbaserad praxis gör det svårt att jämföra olika finansiella produkter och tjänster. Det leder också till orättvisa villkor för vissa finansiella produkter och tjänster och distributionskanaler, och skapar hinder i vägen för den inre marknaden. Olika regler kan dessutom förvirrande för slutinvestorer och snedvrider deras investeringsbeslut och gör möjligheterna till hållbara investeringar sämre. Olika regler kan medföra hinder för de grundläggande friheterna och därmed direkt påverka den inre marknads funktion. Som ett svar på Parisavtalet om klimatförändringar, där finansmarknadsaktörer har en viktig pådrivande roll, kommer medlemsstaterna sannolikt att anta ytterligare specifika nationella åtgärder för att skapa incitament för mer hållbara investeringar. Dessa specifika åtgärder kan dock hindra den interna marknaden från att fungera smidigt och vara till nackdel för finansmarknadsaktörer. Reglerna för informationslämnande reglerar inte marknadstillträdet för dessa finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare, men påverkar hur de bedriver sin verksamhet. Reglerna hjälper den inre marknaden att fungera korrekt och säkert, ser till att

²⁶ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk privat pensionsprodukt (PEPP) (COM(2017) 343 final).

konkurrensen mellan olika finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare upprätthålls och bevarar incitamenten för innovation. Lämplig rättslig grund är därför artikel 114 i EUF-fördraget.

Bedrivande av verksamhet som fondförvaltare regleras genom direktiv 2009/65/EG, direktiv 2011/61/EU, förordning (EU) nr 345/2013 och förordning (EU) nr 346/2013. Bedrivande av verksamhet som tjänstepensionsinstitut regleras genom direktiv (EU) 2016/2341, som försäkringsföretag genom direktiv 2009/138/EG, som tillhandahållare av portföljförvaltning genom direktiv 2014/65/EU och som finansiell rådgivare genom direktiv 2014/65/EU och direktiv (EU) 2016/97. Dessa finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare kommer att fortsätta att omfattas av dessa ramar, och de informationsregler som fastställs i dem kommer att kompletteras med regler om informationslämnande i denna förordning.

Detta förslag ändrar direktiv (EU) 2016/2341, som grundade sig på artiklarna 53, 62 och 114.1 i EUF-fördraget. Det ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som specificerar aktsamhetsprincipen med avseende på ESG-risker och att ESG-faktorer ska finnas med i interna investeringsbeslut och riskhanteringsprocesser. Eftersom allmän bolagsstyrning och riskhantering redan bör omfatta ESG-faktorer och -risker bör verksamheten kring detta organiseras så att den efterlever de delegerade akterna. Samtidigt som kommissionen planerar att använda sig av de nuvarande befogenheterna i direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG och direktiv 2011/61/EU för att fastställa integreringen av ESG-risker i dessa direktiv ger befogenheterna i direktiv (EU) 2016/2341 möjlighet att också värna konsumentskyddet och lika spelregler mellan tjänstepensionsinstitut och andra finansmarknadsaktörer. Eftersom de föreslagna ändringarna av direktiv (EU) 2016/2341 gäller tjänstepensionsinstitutens investeringsbeteende är artikel 114 i EUF-fördragen en lämpligt rättslig grund.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).

Enligt subsidiaritetsprincipen får åtgärder på unionsnivå endast vidtas om medlemsstaterna på egen hand inte kan uppnå målen för den planerade åtgärden. De identifierade problemen är inte begränsade till en medlemsstats territorium. Syftet med förslaget är således att säkerställa en samordnad lösning på problem som uppstått genom nuvarande EU-lagstiftning som täcker finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare. Vidare är åtgärder på EU-nivå ett bättre sätt att skapa enhetlighet och rättssäkerhet i utövandet av friheterna enligt fördraget.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. De föreslagna åtgärderna är nödvändiga för att uppnå målen om öppenhet och minska de kostnader som investerare ådrar sig i samband med att de söker information om hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare integrerat hållbarhetsrisker i investeringsprocessen. Tillgängligheten till och kvaliteten på denna information är ett centralt element när det gäller att skapa lika villkor genom att säkerställa ett enhetligt förfarande inom sektorerna i alla medlemsstater. Samråden gav vid handen att kostnaderna för att integrera ESG-faktorer är begränsade.

Den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag indikerar att direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG, direktiv 2011/61/EU, direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97, direktiv (EU) 2016/2341, förordning (EU) nr 345/2013 och förordning (EU) nr

346/2013 inte uttryckligen behandlar eller föreskriver informationskrav avseende hållbarhet. Detta förslag syftar till att minska slutinvesterarnas kostnader för sökning av information om hållbara investeringar.

Följaktligen går förslaget inte utöver vad som är nödvändigt för att ta itu med dessa frågor på EU-nivå.

- **Val av instrument**

Detta förslag innehåller bestämmelser som på ett samordnat sätt tar itu med brister i investerarskyddet och garanterar slutinvesterare bättre rättslig förutsebarhet. Bristen på transparens när det gäller att integrera hållbarhetsrisker och att sträva efter hållbara investeringar skulle inte avhjälpas endast genom en ändring av direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG, direktiv 2011/61/EU, direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97, direktiv (EU) 2016/2341, förordning (EU) nr 345/2013 och förordning (EU) nr 346/2013 eftersom detta skulle leda till ett ojämnt genomförande. Förslaget syftar till att öka transparensen vad gäller integrering av hållbarhetsrisker och när det gäller att uppnå hållbara investeringar. En direkt tillämpbar förordning som ger fullständig harmonisering behövs för att uppnå dessa politiska mål och är det bästa sättet att få till stånd maximal harmonisering mellan de olika rättsliga ramarna och undvika olikheter.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Samråd med berörda parter**

Svaren från ett **offentligt samråd om långsiktiga och hållbara investeringar** (18 december 2015–31 mars 2016) indikerade att kopplingen mellan institutionella investerares och kapitalförvaltares skyldigheter och ESG är svag, och att marknaden varken i tillräcklig grad integrerar ESG-risker eller utnyttjar de möjligheter som ESG ger.

Högnivågruppen av experter om hållbar finansiering upprättades i december 2016 för att bidra till utformningen av en EU-strategi för hållbar finansiering genom rekommendationer: Den offentliggjorde en **interimsrapport om finansiering av en hållbar europeisk ekonomi** i mitten av juli 2017 och presenterade rapporten på ett evenemang för berörda parter den 18 juli 2018 tillsammans med ett **frågeformulär**. Ett uppföljningsyttrande publicerades tillsammans med **högnivågruppens slutrapport om finansiering av en hållbar europeisk ekonomi** den 31 januari 2018. Uppföljningsyttrandet sammanfattar respondenternas svar på frågeformuläret. Det fanns vissa starka tendenser i alla svar. Bland annat betonades

- vikten av en tydlig EU-omfattande hållbarhetsstrategi,
- vikten av att skapa en gynnsam miljö för hållbara investeringar och efterföljande finansiering,
- behovet av att identifiera institutionella investerares och kapitalförvaltares skyldigheter avseende hållbarhet, vilka kan utökas till att omfatta fler aspekter av miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning, och som även bör omfatta begreppet hållbarhet,
- behovet av bättre informationslämnande.

Kommissionen mottog åtta svar på den **inledande konsekvensbedömningen om institutionella investerares och kapitalförvaltares skyldigheter avseende hållbarhet** (13

november 2017–11 december 2017). Alla var positiva till kommissionens arbete med att säkerställa att hållbarhetsfaktorer bedöms, konsekvent beaktas och offentliggörs av institutionella investerare och kapitalförvaltare. Dessutom hänvisade de alla till frågor såsom transparens och informationslämnande, övervakning av ESG-integrering, tydliggörande av investerarnas skyldigheter i befintlig EU-lagstiftning, jämförbarhet och tillförlitlighet av tillgänglig data eller riskhantering och styrningsarrangemang.

Kommissionen rådfrågade också berörda parter genom **ett offentligt samråd om de institutionella investerarnas och kapitalförvaltarens skyldigheter avseende hållbarhet** (13 november 2017–29 januari 2018). Samrådet följde upp två av de åtta rekommendationerna i högnivågruppens interimrapport och sökte i synnerhet synpunkter på institutionella investerares och kapitalförvaltares integrering av ESG-faktorer. Kommissionen fick in 191 svar under det offentliga samrådet.

Kommissionen genomförde också **riktade intervjuer med berörda parter** (januari–februari 2018), dvs. med medelstora/stora kapitalförvaltare och institutionella investerare (försäkringsföretag och pensionsfonder) som redan integrerat ESG-faktorer i sina investeringsbeslutsprocesser och/eller har socialt ansvarsfulla investeringsprodukter. 23 enheter intervjuades. Genom frågeformulär erhöles synpunkter och data. Den stora majoriteten av intervjuade enheter bekräftade behovet att på EU-nivå klargöra huruvida institutionella investerares och kapitalförvaltares skyldigheter inbegriper att bedöma ESG-relaterade risker och att beakta dessa vid behov. De intervjuade enheterna gav ytterligare detaljer inom områden såsom investeringsstrategier, riskhantering, styrningsåtgärder (dvs. en ESG-specifik kommitté, ESG-styrelseledamöter, interna ESG-kontrollprocesser), engagemang i investeringsobjekt och röstningspolicy. Vissa enheter uppgav också att de har särskilda ESG-policyer på plats, att de måste rapportera till en ESG-kommitté och till sin styrelse och att deras ersättningspolicyer var ESG-anpassade. Kapitalförvaltarna nämnde fördelarna med att integrera ESG, bland annat dess positiva effekt på de finansiella resultaten (i synnerhet på lång sikt), förbättrade risk/avkastningsegenskaper i de portföljer de förvaltar, förbättrat anseende och förmåga att rekrytera nya kunder. Försäkringsgivare och pensionsinstitut noterade en ökad efterfrågan från investerare. De flesta av de intervjuade enheterna offentliggör ESG-relaterad information på enhetsnivå och i sina årliga och regelbundna rapporter, medan andra lämnar information separat till kunden, och inte offentligt. Några enheter har börjat lämna information om ESG på produktnivå.

Vidare anordnade kommissionen den 18 juli 2017 en konferens om interimrapporten för hållbar finansiering. Ungefär 450 representanter hade möjlighet att diskutera högnivågruppens interimrapport och komma med synpunkter. Kommissionen anordnade också en högnivåkonferens om finansiering av hållbar tillväxt den 22 mars 2018 för att bibehålla den positiva trenden från toppmötet *One Planet Summit* och fortsätta att befästa stödet och åtagandena från EU:s ledare och viktiga privata aktörer för de förändringar som behövs i det finansiella systemet för att finansiera övergången till en koldioxidsnål ekonomi.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har använt sig av flera studier, information och datakällor från FN:s miljöprogram, OECD, högnivågruppen av experter om hållbar finansiering, Eurosif, den akademiska världen, tankesmedjor, Europeiska fondbolagens förening, marknadsrapporter och studier från privata företag. Man har också under processen hämtat information från kommissionens studie om investerares resurseffektivitet och förvaltaruppdrag från 2015. Kommissionen har också använt sig av erfarenheterna från två Horisont 2020-projekt relaterade till hållbar finansiering: ett projekt för framtagning av olika mått, referensvärden

och bedömningsverktyg inom det gemensamma miljöinformationssystemet (Seis) för finanssektorn och ett projekt om risker och möjligheter med energiomställningen.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning genomfördes inför utarbetandet av detta initiativ.

Förslaget beaktar de yttranden som utfärdats av nämnden för lagstiftningskontroll (positivt yttrande med reservationer av den 14 maj 2018, och två föregående negativa yttranden). I förslaget och den reviderade konsekvensbedömningen har nämndens kommentarer beaktats. Enligt kommentarerna krävdes ett antal justeringar innan initiativet kunde tas vidare. Nämnden var framför allt bekymrad över kostnaderna kopplade till informationskrav, såväl för mindre emittenter som för relevanta finansiella enheter. Nämndens farhågor beaktades i policyalternativet i konsekvensbedömningsrapporten genom att man

- (a) förtydligar den information som ska lämnas i samband med integrering av hållbarhetsrisker och informationskrav för finansiella produkter och tjänster som investerar hållbart,
- (b) identifierar incitament till finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare att minska kostnaderna för företagen de investerar i, närmare bestämt att använda informationen i förvaltningsberättelser eller icke-finansiella rapporter i enlighet med direktiv 2013/43/EU,
- (c) ger exempel på situationer när informationen och datan inte är finns direkt tillgänglig på marknaden eller när den tillgängliga datan är av låg kvalitet och/eller inte fungerar för jämförelser,
- (d) förbättrar presentationen av kostnads-nyttoanalysen.

Mer allmänt är policyalternativen i konsekvensbedömningen följande:

- (a) Uttryckligen kräva att ESG-risker integreras i investeringsbesluts- eller rådgivningsprocessen som en del av skyldigheterna gentemot investerare och/eller förmånstagare,
- (b) införa krav på att finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare redogör för hur ESG-risker integreras i investeringsbesluts- och rådgivningsprocesser,
- (c) införa obligatoriska informationskrav för den enskilda finansiella tjänsten eller produkten om integrering av ESG-risker i investeringsbesluts- eller rådgivningsprocessen,
- (d) om finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare i samband med att de marknadsför en finansiell produkt eller tjänst hävdar att produkten eller tjänsten följer mål för hållbara investeringar, införande av ett krav på att de offentliggör information om investeringsbeslutens bidrag till målen för hållbara investeringar (efterhandsredovisning i samband med normal rapportering) och om hur investeringsstrategin är förenlig med målen för hållbara investeringar (förhandsredovisning i relevanta avtalshandlingar).

Denna förordning omfattar policyalternativen a, b, c och d. Policyalternativ a) omfattas av ändringarna till direktiv (EU) 2016/2341 och ger kommissionen befogenhet att anta motsvarande delegerade akter.

Återkoppling från berörda parter gav vid handen att en tydlig och sammanhängande metod för att integrera ESG-risker skulle ha följande ekonomiska effekter: Till att börja med kommer slutinvesterare att ha mer information om hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare integrerar ESG-risker i sina processer för investeringsbeslut och investeringsrådgivning. ESG-riskerna skulle beaktas mer systematiskt i finansmodelleringen, och åtminstone på lång sikt leda till en optimal risk-avkastningsbalans, och därmed främja marknadseffektivitet. Detta kommer att uppmuntra finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare till att bli mer innovativa i samband med investeringsstrategier eller i sina rekommendationer till följd av de måste ta hänsyn till en rad faktorer, såväl finansiella som icke-finansiella, vilket också skapar förutsättningar att locka nya investerare. Det kommer också att öka konkurrensen och ge enheter incitament att anta striktare ESG-standarder.

Återkopplingen från berörda parter visade också att ESG-relaterade kostnader är del av de övergripande interna och organisatoriska kostnaderna för riskhantering och övervakning av vissa exponeringar. Tanken är dock att ytterligare uppgifter som påläggs finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare som omfattas av detta initiativ ska inkorporeras i befintliga organisatoriska och operativa förfaranden.

Obligatoriska informationskrav kommer att öka transparensen överlag genom att informationsasymmetrin mellan slutinvesterare och finansiella enheter blir mindre. Detaljnivån av den tillgängliga informationen till slutinvesterare kommer att öka. Information kommer att nå marknaden effektivt och bidra till att målet om lägre sökkostnader för slutinvesterare nås.

Vissa berörda parter uppgav att de mest betydande kostnaderna skulle komma från genomgången av avtalsdokument (omkring 40 000 EUR per prospekt, i form av en engångskostnad). Dessa kostnader väntas dock begränsas om det finns en övergångsperiod, vilket föreslås i det rekommenderade alternativet. Dessutom uppgav de att prospekten ändå måste ses över regelbundet. Kostnaden för ESG-relaterad information torde därför bara bli en bråkdel av detta. Vidare är informationslämnande positivt för finansiella enheters anseende, och kostnaderna det innebär för slutinvesterare att hitta rätt produkter och/eller tjänster och fatta investeringsbeslut som motsvarar deras hållbarhetspreferenser minskar.

Kombinationen av en mer konkurrenspräglad och effektiv marknad för ESG-produkter och -tjänster och den ökade efterfrågan från slutinvesterare på dem, samt det faktum att sökkostnaderna minskar, borde i slutändan leda till att denna marknad växer.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget främjar de rättigheter som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). Det har en inverkan på integreringen av en hög nivå av miljöskydd (artikel 37 i stadgan) och olika sociala rättigheter (artiklarna 25 och 26 i stadgan) samt social sammanhållning (artikel 36 i stadgan) eftersom dess huvudsyfte är att främja institutionella investerares och kapitalförvaltares integrering av hållbarhetsfaktorer och erbjuda ett regelverk för informationslämnande när det gäller integrering och konsekvenser av investeringar i den reala ekonomin och deras förmåga att ge rätt incitament för omställningen till en grön, koldioxidsnål och resurseffektiv ekonomi.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har inga budgetkonsekvenser för kommissionen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En utvärdering av denna förordning kommer att genomföras senast 60 månader efter dess ikraftträdande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 anges förordningens syfte, nämligen att fastställa transparenskrav som ska omfatta finansmarknadsaktörer, försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som tillhandahåller finansieringsrådgivning (finansiella rådgivare) när det gäller att integrera hållbarhetsrisker i deras investeringsbeslutsprocesser eller, i tillämpliga fall, rådgivningsprocesser, och transparens när det gäller finansiella produkter som inriktar sig på hållbara investeringar, inbegripet minskning av koldioxidutsläpp.

I artikel 2 fastställs de termer och definitioner som används i förordningen, i synnerhet *finansmarknadsaktör*, *finansiell produkt*, *hållbara investeringar* med mera. Med *finansmarknadsaktör* avses ett försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsbaserade investeringsprodukter, en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare), ett värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, ett tjänstepensionsinstitut eller ett förvaltningsbolag för fondföretag, en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond eller en godkänd fond för socialt företagande. Eftersom europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif-fonder) enligt förordning (EU) 2015/760²⁷ endast får förvaltas av AIF-förvaltare, faller AIF-förvaltare som förvaltar Eltif-fonder under definitionen av finansmarknadsaktörer och de är således skyldiga att uppfylla transparenskraven i denna förordning med avseende på Eltif-fonder. För att inkludera grupplivförsäkringar med investeringskomponenter i denna förordning avser försäkringsbaserade investeringsprodukter vid tillämpning av denna förordning även försäkringsbaserade investeringsprodukter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1286/2014²⁸ samt försäkringsprodukter med investeringsinslag som tillhandahålls professionella investerare.

Enligt artikel 3 är finansmarknadsaktörer skyldiga att offentliggöra skriftliga policyer om integreringen av hållbarhetsrisker i investeringsbeslutsprocessen. Finansmarknadsaktörerna är skyldiga att offentliggöra dem på sina webbplatser och hålla dem uppdaterade. Denna skyldighet gäller även finansiella rådgivare.

I artikel 4 fastställs att finansmarknadsaktörer i avtalsdokumenten måste inkludera information om hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare inkorporerar hållbarhetsrisker. Detta utöver vad som redan krävs enligt tillämplig sektorslagstiftning (direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG, direktiv 2011/61/EU, direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97, direktiv (EU) 2016/2341, förordning (EU) nr 345/2013 och förordning (EU) nr 346/2013). Finansmarknadsaktörer är skyldiga att lämna beskrivningar av de förfaranden och villkor som används för att integrera hållbarhetsrisker i investeringsbesluten, i vilken utsträckning hållbarhetsrisker förväntas påverka avkastningen på de finansiella produkter som erbjuds och hur finansmarknadsaktörerna i sina ersättningspolicyer beaktar

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priips) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

integreringen av hållbarhetsrisker och hållbara investeringar. Samma skyldigheter, anpassade till att passa rådgivningsprocessen, kommer att gälla för finansiella rådgivare.

I artikel 5 fastställs transparensregler om information avseende hållbara investeringar som ska lämnas innan avtal ingås. Finansmarknadsaktörer är skyldiga att inkludera information om hur målen för hållbara investeringar säkerställs, dvs. om ett särskilt index har används som referensvärde samt en redogörelse för varför viktning och innehåll i detta referensvärde skiljer sig från ett brett marknadsindex. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som offentliggör uppgifter om den positiva sociala effekt som uppnås genom en viss fond i enlighet med metoderna i förordning (EU) nr 346/2013 får använda denna information vid tillämpning av artikel 5. I artikel 5 fastställs även särskilda regler för offentliggörande för finansiella produkter som är inriktade på minskade koldioxidutsläpp. För att standardisera och förenkla den information som lämnas ger denna artikel kommissionen befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder. Förslag till tekniska tillsynsstandarder bör utformas gemensamt, genom gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *gemensamma kommittén*), av Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

Genom artikel 6 införs ett krav på finansmarknadsaktörer att på sina webbplatser offentliggöra, i anslutning till den information som ska lämnas i enlighet med artikel 5 och artikel 7, en beskrivning av mål för hållbara investeringar och en beskrivning av metoderna för att bedöma, utvärdera och övervaka investeringarnas effektivitet. För att standardisera och förenkla den information som lämnas innan avtal ingås innehåller denna artikel en befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder. Förslag till tekniska tillsynsstandarder bör utarbetas, gemensamt genom gemensamma kommittén, av EBA, Eiopa och Esma.

Eftersom de nuvarande informationskraven i EU-lagstiftningen inte omfattar all information som behövs för att på ett korrekt sätt informera slutinvesterar om hållbarhetsrelaterade konsekvenserna av deras investeringar, är finansmarknadsaktörer enligt artikel 7 skyldiga att i regelbundna rapporter beskriva effekterna av hållbara investeringar genom relevanta hållbarhetsindikatorer. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som offentliggör uppgifter om den positiva sociala effekt som uppnås genom en viss fond i enlighet med metoderna i förordning (EU) nr 346/2013 får använda denna information vid tillämpning av artikel 7. Om ett index har valts som ett referensvärde är finansmarknadsaktörer också skyldiga att inkludera en jämförelse av den effekt en portfölj med ett referensvärde ger i förhållande till ett brett marknadsindex, i termer av viktning, innehåll och hållbarhetsindikatorer. Beskrivningen adderas till finansmarknadsaktörernas rapporteringsskyldigheter fastställda i direktiv 2009/65/EG, direktiv 2011/61/EU, direktiv (EU) 2016/2341, förordning (EU) nr 345/2013 och förordning (EU) nr 346/2013. När det gäller försäkringsbaserade investeringsprodukter fastställer direktiv 2009/138/EG inga årliga rapporteringsskyldigheter avseende försäkringsföretag. Därför säkerställer artikel 7 att respektive information görs tillgänglig på årsbasis och i enlighet med artikel 185.6 i direktiv 2009/138/EG, dvs. skriftligt och på ett officiellt språk som fastställs i enlighet med det direktivet. Artikel 7 säkerställer också att värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning offentliggör informationen i de regelbundna rapporter som avses i artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU. Finansmarknadsaktörer får för att uppfylla informationskravet använda sig av information i förvaltningsberättelser i enlighet med artikel 19 eller icke-finansiella rapporter i enlighet med artikel 19a i direktiv 2013/34/EU. För att standardisera och förenkla den informationen ger denna artikel också befogenhet avseende tekniska tillsynsstandarder. Förslag till tekniska tillsynsstandarder bör utarbetas, gemensamt genom gemensamma kommittén av EBA, Eiopa och Esma.

Enligt artikel 8 måste finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare säkerställa att all information som publiceras på deras webbplatser är uppdaterad, med en tydlig redogörelse för eventuella ändringar till den offentliggjorda informationen.

Enligt artikel 9 måste finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare säkerställa att marknadsföringsmaterialet inte motsäger den information som lämnats i enlighet med denna förordning såvida inte sektorslagstiftning, i synnerhet direktiv 2009/65/EG, direktiv 2014/65/EU, direktiv (EU) 2016/97 och förordning (EU) nr 1286/2014 föreskriver striktare regler. Artikel 9 ger också kommissionen befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder. Förslag till tekniska tillsynsstandarder bör utarbetas gemensamt genom gemensamma kommittén av EBA, Eiopa och Esma.

Artikel 10 ändrar direktiv (EU) 2016/2341. Ändringarna ger kommissionen befogenhet att i delegerade akter, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, specificera aktsamhetsregeln med avseende på beaktande av risker beträffande miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning samt inkluderingen av miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning i interna investeringsbeslut och riskhanteringsprocesser. Eftersom styrnings- och riskhanteringsregler enligt direktiv (EU) 2016/2341 redan tillämpas på investeringsbeslut och riskbedömningar, inklusive miljö-, samhällsansvars- och bolagsstyrningsaspekter bör tjänstepensionsinstituts verksamhet och processer uppmanas att efterleva de delegerade akterna. De delegerade akterna bör i tillämpliga fall säkerställa överensstämmelse med delegerade akter som antagits enligt direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG och direktiv 2011/61/EU.

I artikel 11 fastställs att en utvärdering av denna förordnings tillämpning måste genomföras minst 60 månader efter dess ikraftträdande.

Enligt artikel 12 bör denna förordning börja tillämpas 12 månader efter det att den offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. De befogenheter som föreskrivs i artiklarna 5.5, 6.2, 7.4, 9.2 och 10 börjar dock tillämpas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. För att säkerställa att de första årsrapporterna innehåller information i enlighet med artikel 7.1–7.3 avser ett helt kalenderår flyttas tillämpningen av artikel 7.1–7.3 fram till den 1 januari året efter den dag som avses i andra stycket i denna artikel.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om information som ska lämnas avseende hållbara investeringar och hållbarhetsrisker,
och om ändring av direktiv (EU) 2016/2341**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande²⁹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁰,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Omställningen till en koldioxidsnål, mer hållbar, resurseffektiv och cirkulär ekonomi är central för att unionen ska kunna bli långsiktigt ekonomiskt konkurrenskraftig. Parisavtalet om klimatförändringar (från COP21), som ratificerades av unionen den 5 oktober 2016³¹ och trädde i kraft den 4 november 2016, syftar till att stärka arbetet mot klimatförändring, bland annat genom att göra finansflöden förenliga med en riktning mot låga utsläpp av växthusgaser och en klimatomåttlig motståndskraftig utveckling.
- (2) Ett gemensamt mål i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG³², Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG³³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU³⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU³⁵,

²⁹ EUT C , , s. .

³⁰ EUT C , , s. .

³¹ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

³⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97³⁶, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341³⁷, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013³⁸ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013³⁹ är att göra det lättare att starta och bedriva verksamhet för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (nedan kallade *fondföretag*), förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*), försäkringsföretag, värdepappersföretag, försäkringsförmedlare, tjänstepensionsinstitut, förvaltare av godkända riskkapitalfonder (EuVECA) och förvaltare av godkända fonder för socialt företagande (EuSEF). Dessa direktiv och förordningar säkerställer ett mer enhetligt skydd för slutinvesterare och gör det lättare för dessa att dra nytta av ett stort utbud av finansiella produkter och tjänster, samtidigt som regler föreskrivs för att göra det möjligt för investerare att fatta välgrundade investeringsbeslut. Dessa mål har i stort sett uppnåtts, men informationen till slutinvesterare – om hur hållbarhetsrisker och hållbara investeringsmål har integrerats i investeringsbeslutsprocessen hos fondföretags förvaltningsbolag, AIF-förvaltare, försäkringsföretag, värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, tjänstepensionsinstitut, pensionsinstitut, förvaltare av europeiska riskkapitalfonder och förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande (finansmarknadsaktörer), och om hur hållbarhetsrisker integrerats i rådgivningsprocessen av försäkringsförmedlare som ger försäkringsråd med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som ger investeringsråd (finansiella rådgivare) – är inte tillräckligt utvecklad eftersom sådan information ännu inte omfattas av harmoniserade krav.

- (3) Utan harmoniserade unionsregler för hållbarhetsrelaterad information till slutinvesterare är det sannolikt att medlemsstaterna även i fortsättningen kommer att anta olika nationella åtgärder, och olikheterna i fråga om tillvägagångssätt inom olika sektorer för finansiella tjänster kan komma att bestå. Bristande harmonisering av åtgärder och metoder skulle sannolikt även fortsatt skapa betydande snedvridning av konkurrensen till följd av stora skillnader i standarder för informationslämnande. Dessutom skapar parallell utveckling av marknadsbaserad praxis utifrån kommersiellt motiverade prioriteringar som ger olika resultat, för närvarande ytterligare marknadsfragmentering och skulle till och med kunna leda till att den inre marknaden fungerar sämre i framtiden. Olika standarder för informationslämnande och marknadsbaserad praxis gör det mycket svårt att göra jämförelser mellan finansiella produkter och tjänster, skapar olika spelregler för denna typ av produkter och tjänster och för distributionskanalerna, och reser nya hinder i vägen för den inre marknaden. Sådana olikheter kan också vara förvirrande för slutinvesterare och snedvrida deras investeringsbeslut. För att säkerställa efterlevnad av Parisavtalet kommer medlemsstaterna sannolikt att anta olika nationella åtgärder vilka potentiellt leder till hinder för en smidigt fungerande inre marknad och är till nackdel för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare. Dessutom gör bristen på harmoniserade transparenskrav det svårt för slutinvesterare att effektivt jämföra olika

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 av den 20 januari 2016 om försäkringsdistribution (EUT L 26, 2.2.2016, s. 19).

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

finansiella produkter och tjänster i olika medlemsstater i fråga om deras risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning och hållbara investeringsmål. Det är därför nödvändigt att ta itu med befintliga hinder för den inre marknadens funktion och att förebygga sannolika framtida hinder.

- (4) För att säkerställa en samstämmig tillämpning av denna förordning och att det krav på informationslämnande som föreskrivs i denna förordning tillämpas tydligt och konsekvent av finansmarknadsaktörerna är det nödvändigt att fastställa en harmoniserad definition av *hållbara investeringar*.
- (5) Finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares ersättningspolicyer bör vara förenliga med integreringen av hållbarhetsrisker, och i tillämpliga fall, mål för hållbara investeringar, och bör utformas för att bidra till långsiktigt hållbar tillväxt. Information som lämnas innan avtal ingås bör därför innehålla uppgifter om hur ersättningspolicyer från dessa företag är förenliga med integreringen av hållbarhetsrisker och i tillämpliga fall i linje med målen för hållbara investeringar för de finansiella produkter och tjänster som finansmarknadsaktörerna gör tillgängliga eller som finansiella rådgivare ger råd om.
- (6) Eftersom hållbarhetsreferensvärden fungerar som riktmärken mot vilka hållbara investeringar mäts bör slutinvesterar, genom information som lämnas innan avtal ingås, informeras om det valda indexets lämplighet, dvs. i vilken grad indexet är anpassat till det hållbara investeringsmålet. Finansmarknadsaktörer bör också redogöra för de olika viktningar och beståndsdelarna hos det valda indexet jämfört med ett brett marknadsindex. För att ytterligare främja transparens bör finansmarknadsaktörer även ange var den metod som används för beräkning av det valda indexet och det breda marknadsindexet finns tillgänglig, så att slutinvesterar får nödvändig information om hur indexens underliggande tillgångar valts ut och viktats, vilka tillgångar som exkluderats och av vilket skäl, hur hållbarhetsrelaterade konsekvenser för de underliggande tillgångarna mätts eller vilka källor som använts. Sådan information bör göra det möjligt att på ett ändamålsenligt sätt jämföra indexen och bidra till att skapa en korrekt bild av hållbarhetsvänliga investeringar. Om inga index har valts som referensvärde bör finansmarknadsaktörerna redogöra för hur målen för hållbara investeringar uppnås.
- (7) Om en finansiell produkt eller tjänst är inriktad på minskade koldioxidutsläpp, bör information som lämnas innan avtal ingås innehålla målen för utsläppsminskningen. I fall då inget EU-harmoniserat koldioxidreferensvärde finns tillgängligt bör informationen som lämnas innehålla en detaljerad redogörelse för hur det fortsatta uppnåendet av målet säkerställs.
- (8) För att öka transparensen och för att informera slutinvesterar bör tillgången till information om hur finansmarknadsaktörer integrerar hållbarhetsrisker i investeringsbeslutsprocesser och hur finansiella rådgivare integrerar desamma i rådgivningsprocesser regleras genom krav på att dessa enheter ska tillhandahålla denna information på sina webbplatser.
- (9) Gällande krav på informationslämnande enligt unionslagstiftningen föreskriver inte att alla uppgifter som behövs för att på ett korrekt sätt informera slutanvändare om de hållbarhetsrelaterade konsekvenserna av deras investeringar måste lämnas. Det är därför nödvändigt att fastställa mer specifika krav på informationslämnande med avseende på hållbara investeringar. Exempelvis bör de övergripande hållbarhetsrelaterade konsekvenserna av finansiella produkter rapporteras regelbundet med hjälp av indikatorer som är relevanta för det valda hållbara investeringsmålet. Om

ett lämpligt index har valts som referensvärde bör denna information också tillhandahållas för detta index och för ett brett marknadsindex, för att möjliggöra jämförelse. Information om det valda indexets och det breda marknadsindexets beståndsdelar och om deras viktning bör också lämnas för att ge ytterligare information om hur de hållbara investeringsmålen uppnås. Om förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande tillgängliggör information om den positiva sociala effekten som en viss fond syftar till att åstadkomma, den övergripande sociala effekt som uppnås och de tillhörande metoder som används i enlighet med förordning (EU) nr 346/2013, kan de i tillämpliga fall använda denna information i informationslämnandet enligt denna förordning.

- (10) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁴⁰ inför transparenskrav vad gäller sociala aspekter samt miljö- och bolagsstyrningsaspekter av icke-finansiell redovisning. Den form och presentation som fastställs genom dessa direktiv är emellertid inte lämplig för direkt användning av finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare i deras kommunikation med slutinvestorer. Finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare bör i tillämpliga fall ha möjlighet att använda informationen i förvaltningsberättelser och icke-finansiella rapporter i enlighet med direktiv 2013/34/EU vid tillämpning av denna förordning.
- (11) För att säkerställa tillförlitlighet i den information som publiceras på finansmarknadsaktörers och finansiella rådgivares webbplatser bör den informationen uppdateras, och all översyn och alla ändringar bör tydligt förklaras.
- (12) För att specificera hur tjänstepensionsinstitut fattar investeringsbeslut och bedömer risker för att beakta risker avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen i direktiv (EU) 2016/2341. Styrnings- och riskhanteringsregler är redan tillämpliga på investeringsbeslut och riskbedömningar, i syfte att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet i tjänstepensionsinstitutens verksamhetsutövning. Investeringsbesluten och bedömningen av relevanta risker, inbegripet risker avseende avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning bör göras på ett sätt så att de överensstämmer med medlemmarnas och förmånstagarnas intressen. Tjänstepensionsinstitutens verksamhet och underliggande processer bör säkerställa att den delegerade aktens syften uppfylls. De delegerade akterna bör i tillämpliga fall säkerställa överensstämmelse med delegerade akter som antagits enligt direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG och direktiv 2011/61/EU. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (13) Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

marknadsmyndigheten (Esma) (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) inrättade genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁴¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁴² respektive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁴³ bör i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010, genom den gemensamma kommittén utarbeta tekniska tillsynsstandarder som ytterligare specificerar presentationen av och innehållet i den information om mål för hållbara investeringar som finansmarknadsaktörer lämnar med avseende på handlingar som lämnas innan avtal ingås, regelbundna rapporter och webbplatser. Kommissionen bör ges befogenhet att anta dessa tekniska tillsynsstandarder.

- (14) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder som utarbetats av de europeiska tillsynsmyndigheterna inom ramen för gemensamma kommittén, genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010 och artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010, för att fastställa en standard för presentation av hållbara investeringar i marknadsföringsmaterial.
- (15) Eftersom regelbundna rapporter i princip sammanfattar affärsresultat för hela kalenderår bör tillämpningen av transparenskraven i regelbundna rapporter senareläggas till [*OP: infoga den 1 januari året efter det datum som avses i artikel 12 andra stycket*].
- (16) Bestämmelserna om informationslämnande i denna förordning bör komplettera och tillämpas utöver reglerna i direktiv 2009/65/EG, direktiv 2009/138/EG, direktiv 2011/61/EU, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341⁴⁴, förordning (EU) nr 345/2013 och förordning (EU) nr 346/2013.
- (17) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och de principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (18) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att stärka skyddet för slutinvesterar och förbättra den information de får, inbegripet i fall av gränsöverskridande köp för slutinvesterar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan på grund av behovet att fastställa enhetliga informationskrav på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

Artikel 1

Syfte

Denna förordning fastställer harmoniserade regler om transparens som finansmarknadsaktörer, försäkringsförmedlare som ger försäkringsråd med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som ger investeringsråd är skyldiga att följa i samband med integrering av hållbarhetsrisker i investeringsbeslutsprocessen eller rådgivningsprocessen, och i fråga om transparens för finansiella produkter som har hållbara investeringar som inriktning, inbegripet minskade koldioxidutsläpp.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *finansmarknadsaktör*: något av följande:
 - i) Ett försäkringsföretag som tillhandahåller en försäkringsbaserad investeringsprodukt, en AIF-förvaltare, ett värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, ett tjänstepensionsinstitut eller en tillhandahållare av en pensionsprodukt.
 - ii) En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som är registrerad i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 345/2013.
 - iii) En förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som är registrerad i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 346/2013.
 - iv) Ett förvaltningsbolag för fondföretag.
- (b) *försäkringsföretag*: ett försäkringsföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 18 i direktiv 2009/138/EG.
- (c) *försäkringsbaserad investeringsprodukt*: något av följande:
 - i) En försäkringsbaserad investeringsprodukt enligt definitionen i artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014⁴⁵.
 - ii) En försäkringsprodukt som erbjuds till en professionell investerare, som har en löptid eller ett återköpsvärde, och vars löptid eller återköpsvärde helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat för marknadsfluktuationer.
- (d) *AIF-förvaltare*: en AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU.
- (e) *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priips) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

- (f) *portföljförvaltning*: portföljförvaltning enligt definitionen i artikel 4.1.8 i direktiv 2014/65/EU.
- (g) *tjänstepensionsinstitut*: ett tjänstepensionsinstitut som auktoriserats eller registrerats i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2016/2341.
- (h) *pensionsprodukt*: endera av följande:
 - i) En pensionsprodukt enligt artikel 2.2 e i förordning (EU) nr 1286/2014.
 - ii) En individuell pensionsprodukt enligt artikel 2.2 g i förordning (EU) nr 1286/2014.
- (i) *förvaltningsbolag för fondföretag*: ett förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG eller ett sådant värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 i samma direktiv.
- (j) *finansiell produkt*: en portföljförvaltning, en AIF-fond, en försäkringsbaserad investeringsprodukt, en pensionsprodukt, en pensionsplan eller ett fondföretag.
- (k) *AIF-fond*: en AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU.
- (l) *pensionsplan*: en pensionsplan enligt definitionen i artikel 6.2 i direktiv (EU) 2016/2341.
- (m) *fondföretag*: ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper som är auktoriserat enligt artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.
- (n) *investeringsrådgivning*: investeringsrådgivning enligt definitionen i artikel 4.1.4 i direktiv 2014/65/EU.
- (o) *hållbara investeringar*: något av följande eller en kombination av något av följande:
 - i) Investeringar i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål, inbegripet en miljömässigt hållbar investering enligt definitionen i artikel 2 i [OP: infoga hänvisning till förordningen om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar].
 - ii) Investeringar i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett socialt mål, och i synnerhet en investering som bidrar till att bekämpa ojämlikheter, en investering som främjar social sammanhållning, social integration och ett gott förhållande mellan arbetsmarknadens parter, eller en investering i humankapital eller ekonomiskt och socialt missgynnade grupper.
 - iii) Investeringar i företag med goda styrelseformer, och särskilt företag som är sunda vad gäller förvaltningsstrukturer, relationer till arbetstagarna, ersättningspolicy till personalen och efterlevnad av skatteregler.
- (p) *icke-professionell investerare*: en investerare som inte är en professionell investerare.
- (q) *professionell investerare*: en investerare som uppfyller kriterierna i bilaga II i direktiv 2014/65/EU.
- (r) *försäkringsförmedlare*: en försäkringsförmedlare enligt definitionen i artikel 2.1.3 i direktiv (EU) 2016/97.
- (s) *försäkringsrådgivning*: rådgivning enligt definitionen i artikel 2.1.15 i direktiv (EU) 2016/97.

Artikel 3

Transparens i policyn för hållbarhetsrisker

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra skriftliga policyer om integreringen av hållbarhetsrisker i investeringsbeslutsprocessen.
2. Försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning, ska på sina webbplatser offentliggöra skriftliga policyer om integreringen av hållbarhetsrisker i investerings- eller försäkringsrådgivningen.

Artikel 4

Transparens i integreringen av hållbarhetsrisker

1. Finansmarknadsaktörer ska i den information som lämnas innan avtal ingås inkludera beskrivningar av följande:
 - (a) De förfaranden och villkor som tillämpas för att integrera hållbarhetsrisker i investeringsbeslut.
 - (b) I vilken utsträckning hållbarhetsrisker förväntas ha en relevant påverkan på avkastningen på de finansiella produkter som erbjuds.
 - (c) Hur finansmarknadsaktörernas ersättningspolicy är förenlig med integrering av hållbarhetsrisker och, i tillämpliga fall, i linje med den finansiella produktens mål för hållbara investeringar.
2. Försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning, ska i den information som lämnas innan avtal ingås inkludera beskrivningar av följande:
 - (a) De förfaranden och villkor som tillämpas för att integrera hållbarhetsrisker i investerings- och försäkringsrådgivning.
 - (b) I vilken utsträckning hållbarhetsrisker förväntas ha en relevant påverkan på avkastningen på de finansiella produkter som rådgivningen avser.
 - (c) Hur ersättningspolicyn hos de värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning och försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter, är förenlig med integreringen av hållbarhetsrisker och i tillämpliga fall i linje med målen för hållbara investeringar för de finansiella produkter som rådgivningen avser.
3. Den information som avses i punkterna 1 och 2 ska lämnas på följande sätt:
 - (a) För AIF-förvaltare, i den information till investerare som avses i artikel 23.1 i direktiv 2011/61/EU.
 - (b) För försäkringsföretag, tillsammans med den information som avses i artikel 185.2 i direktiv 2009/138/EU.
 - (c) För tjänstepensionsinstitut, tillsammans med den information som avses i artikel 41 i direktiv (E) 2016/2341.

- (d) För förvaltare av godkända riskkapitalfonder, tillsammans med den information som avses i artikel 13.1 i förordning (EU) nr 345/2013.
- (e) För förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, tillsammans med den information som avses i artikel 14.1 i (EU) nr 346/2013.
- (f) För tillhandahållare av pensionsprodukter, skriftligt och i god tid innan en icke-professionell investerare blir bunden av ett avtal som gäller en pensionsprodukt.
- (g) För fondföretags förvaltningsbolag, i det prospekt som avses i artikel 69 i direktiv 2009/65/EG.
- (h) För värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning eller investeringsrådgivning, i enlighet med artikel 24.4 i direktiv 2014/65/EU.
- (i) För försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter, i enlighet med artikel 29.1 i direktiv (EU) 2016/97.

Artikel 5

Transparens avseende hållbara investeringar i information som lämnas innan avtal ingås

1. Om en finansiell produkt har hållbara investeringar eller investeringar med liknande egenskaper som mål, och om ett index har valts som referensvärde ska den information som ska lämnas enligt artikel 4.1 åtföljas av följande:
 - (a) Information om hur det valda indexet är anpassat till målet.
 - (b) En redogörelse för varför det valda målanpassade indexets viktning och beståndsdelar skiljer sig från ett brett marknadsindex.
2. Om en finansiell produkt har hållbara investeringar eller investeringar med liknande egenskaper som mål, och om inget index har valts som referensvärde ska den information som avses i artikel 4.1 innehålla en redogörelse för hur målet uppnås.
3. Om en finansiell produkt har minskade koldioxidutsläpp som mål ska den information som ska lämnas enligt artikel 4.1 innehålla målen för de minskade koldioxidutsläppen.
 Genom undantag från punkt 2 ska den information som avses i artikel 4, i det fall inget [*EU-referensvärde för koldioxidsnåla investeringar*] eller [*EU-referensvärde för klimatpositiva investeringar*] i enlighet med förordning (EU) 2016/1011 finns tillgängligt, innehålla en detaljerad redogörelse för hur fortsatta insatser för att nå målet med att minska koldioxidutsläppen säkerställs.
4. Finansmarknadsaktörer ska i den information som ska lämnas enligt artikel 4.1 ange var den metod som används vid beräkning av de index som avses i punkt 1 i denna artikel och de referensvärden som avses i punkt 3 andra stycket i denna artikel finns tillgängliga.
5. Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska genom gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *gemensamma kommittén*) utarbeta förslag till

tekniska tillsynsstandarder som närmare anger kraven för presentation av och innehåll i den information som ska lämnas enligt denna artikel.

6. EBA, Eiopa och Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [OP: infoga datum 18 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 6

Transparens avseende hållbara investeringar på webbplatser

1. Finansmarknadsaktörer ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterade följande upplysningar för var och en av de finansiella produkter som avses i artikel 5.1, 5.2 och 5.3:
 - (a) En beskrivning av målet för hållbara investeringar.
 - (b) Information om de metoder som används för att bedöma, mäta och övervaka effekten av de hållbara investeringar som valts för den finansiella produkten, inbegripet dess datakällor, granskningskriterier för de underliggande tillgångarna och relevanta hållbarhetsindikatorer som används för att mäta den finansiella produktens övergripande hållbarhetseffekt.
 - (c) Den information som avses i artikel 5.
 - (d) Den information som avses i artikel 7.

Den information som ska lämnas enligt första stycket ska offentliggöras på ett tydligt sätt och på en framträdande del av webbplatsen.

2. EBA, Eiopa och Esma ska genom gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare anger detaljerna för presentationen av och innehållet i den information som avses i punkt 1 a och b.

EBA, Eiopa och Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [OP: infoga datum 18 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7

Transparens avseende hållbara investeringar i regelbundna rapporter

1. Om finansmarknadsaktörer erbjuder en sådan finansiell produkt som avses i artikel 5.1, 5.2 och 5.3 ska en beskrivning av följande finnas med i de regelbundna rapporterna:
 - (a) Den övergripande hållbarhetsrelaterade effekten som den finansiella produkten har enligt relevanta hållbarhetsindikatorer.

- (b) Om ett index har valts som referensvärde, en jämförelse mellan den övergripande effekten av den finansiella produkten med det valda indexet och ett brett marknadsindex med avseende på viktning, sammansättning och hållbarhetsindikatorer.
2. Den information som avses i punkt 1 ska lämnas på följande sätt:
- (a) För AIF-förvaltare, i den årsredovisning som avses i artikel 22 i direktiv 2011/61/EU.
- (b) För försäkringsföretag, skriftligen varje år i enlighet med artikel 185.6 i direktiv 2009/138/EG.
- (c) För tjänstepensionsinstitut, i det pensionsbesked som avses i artikel 38 i direktiv (EU) 2016/2341 och i den information som avses i artikel 43 i direktiv (EU) 2016/2341.
- (d) För förvaltare av godkända riskkapitalfonder, i den årsredovisning som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr 345/2013.
- (e) För förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, i den årsredovisning som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 346/2013.
- (f) För tillhandahållare av pensionsprodukter, skriftligen, åtminstone i årsredovisningar eller rapporter i enlighet med nationell lagstiftning.
- (g) För fondföretags förvaltningsbolag eller investeringsbolag, i de halvårs- och årsrapporter som avses i artikel 69 i direktiv 2009/65/EG.
- (h) För värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, i de regelbundna rapporter som avses i artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.
3. Vid tillämpning av punkt 1 får finansmarknadsaktörer använda informationen i förvaltningsberättelser i enlighet med artikel 19, eller informationen i icke-finansiella rapporter i enlighet med artikel 19a i direktiv 2013/34/EU, i tillämpliga fall.
4. EBA, Eiopa och Esma ska genom gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder som närmare anger detaljerna för innehållet i och presentationen av den information som avses i punkt 1.

EBA, Eiopa och Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den [OP: infoga datum 18 månader efter dagen för ikraftträdande].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Granskning av informationslämnande

1. Finansmarknadsaktörer ska säkerställa att all information som offentliggörs i enlighet med artikel 3 eller artikel 6 är uppdaterad. Om en finansmarknadsaktör ändrar sådan information ska en tydlig redogörelse av den ändringen offentliggöras på samma webbplats.

2. Punkt 1 ska även tillämpas på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning vad gäller all information som offentliggörs i enlighet med artikel 3.

Artikel 9

Marknadsföringsmaterial

1. Utan att det påverkar tillämpningen av striktare sektorsspecifik lagstiftning, i synnerhet direktiv 2009/65/EG, direktiv 2014/65/EU, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/97 och förordning (EU) nr 1286/2014 ska finansmarknadsaktörer, försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter och värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning säkerställa att deras marknadsföringsmaterial inte motsäger den information som offentliggörs genom denna förordning.
2. EBA, Eiopa och Esma får genom gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa ett standardformat för presentation av information om hållbara investeringar.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Ändringar av direktiv (EU) 2016/2341

Direktiv (EU) 2016/2341 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 19 ska följande punkt läggas till som punkt 9:

”9. Kommissionen ska ges befogenhet att genom delegerade akter i enlighet med artikel 60a anta åtgärder som säkerställer att

- a) akksamhetsprincipen iakttas med avseende på miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer,
- b) miljöfaktorer, sociala faktorer och företagsstyrningsfaktorer ingår i de interna investeringsbesluten och riskhanteringsprocesserna.

Dessa delegerade akter ska ta hänsyn till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten av den verksamhet som bedrivs av tjänstepensionsinstitut och de inneboende riskerna i verksamheten, samt säkerställa överensstämmelse med artikel 14 i direktiv 2009/65/EG, artikel 132 i direktiv 2009/138/EG och artikel 12 i direktiv 2011/61/EU.”.

- (2) Följande artikel ska införas som artikel 60a:

”Artikel 60a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19.9 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då denna förordning träder i kraft.
3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19.9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som avses i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 19.9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 11

Utvärdering

Senast den [OP: infoga datum 60 månader efter dagen för ikraftträdande], ska kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av denna förordning.

Artikel 12

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska börja tillämpas från och med [OP: Infoga datum 12 månader efter dagen för offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*]

Artiklarna 5.5, 6.2, 7.4, 9.2 och 10 ska dock tillämpas från och med [OP: infoga datum för ikraftträdande] och artikel 7.1–7.3 ska tillämpas från och med [OP: infoga den 1 januari året efter det datum som avses i andra stycket].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande